

Research Paper

Identifying and Explaining the Dimensions of Abuse in Sports (A Study of Iran's National Athletes)

Nazanin Rasekh¹, Saeed Jafari², Salah Dastoom³, Abed Mahmoudian⁴, Nahid Karimi⁵

1. Assistant Professor in Sports Management, Sport Sciences Research Institute, Tehran, Iran.
2. PhD Student in Sports Management, University of Tehran, Tehran, Iran.
3. PhD in Sports Management, University of Guilan, Rasht, Iran.
4. PhD in Sports Management, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran.
5. PhD in Sports Management, National Olympic Academy Research & Education Deputy, Tehran, Iran.

Received: 18 February 2023

Accepted: 14 June 2023

Abstract

Objective: Athlete abuse is an under-researched topic and a major and growing concern worldwide, because this phenomenon has increased terribly in the last two decades in all sports and at all sports levels. In this regard, the aim of the current research work was to identify and explain the dimensions of abuse in sports (a study of Iran's national athletes).

Methodology: The current research method is qualitative and in the form of thematic analysis, and the statistical population includes experts in the field of national athletes. The sampling method was purposeful and a semi-structured interview was conducted with 18 participants until theoretical saturation. Coding technique was used to analyze the data.

Findings: The findings of the research work indicate that the conceptual framework of abuse of athletes includes five main themes of types of abuse, causes and triggers of abuse, individual roles of abuse, platforms of abuse and consequences of abuse of athletes, which have 16 sub-themes and they include 131 concepts.

Conclusion: The results of this research work have provided important applications in both theoretical and practical parts. On the one hand, it is the first study conducted in the field of abuse of athletes and it has solved a part of the huge gap in this field in domestic research, and on the other hand, it is a coherent view about the concept of abuse, roles, people, factors, conditions, has presented the bases and consequences of the abuse of national athletes and has brought a wide range of necessary measures to reduce, control and manage the factors of this phenomenon.

Keywords: Championship sports, National athletes, Athlete safeguarding, Thematic analysis.

To cite this article:

Rasekh N, Jafari S, Dastoom S, Mahmoudian M, Karimi N. Identifying and Explaining the Dimensions of Abuse in Sports (A Study of Iran's National Athletes). Human Resource Management in Sport. 2023; 10(2):327-350. <https://doi.org/10.22044/shm.2023.12867.2540>

Corresponding Author: Nazanin Rasekh

E-mail: n.rasekh6663@gmail.com

Extended Abstract

Summary

The number of athletes around the world is increasing, and the number, repetition, and diversity of athletes at all levels has also been on the rise in the last two decades. This topic has attracted a lot of attention from sports and non-sports researchers in foreign countries. In Iran, despite the reports of the abuse of athletes, this phenomenon has not been discussed academically, and has not attracted the attention of sports science researchers. Therefore, the present research work was conducted with the aim of identifying and explaining the dimensions of abuse in sports (study of Iranian national athletes). The method of the current research work was qualitative and in the form of thematic analysis. The statistical population includes experts in the field of national athletes. The sampling method was purposeful, and a semi-structured interview was conducted with 18 participants until theoretical saturation. Coding technique was used to analyze the data. The findings of the research work indicate that the conceptual framework of abuse of athletes includes five main themes of types of abuse, causes and triggers of abuse, individual roles of abuse, platforms of abuse and consequences of abuse of athletes, which have 16 sub-themes and they include 131 concepts. The results of this research work have provided important applications in both theoretical and practical parts. Considering that the current research work is the beginning of research in the field of abuse, violence, harassment, and protection of athletes inside the country, the importance of the obtained results is very important and has helped the scientific body of this field and is a new, interesting and practical field of study. In the sports industry, it has brought the country to interested researchers. In the practical part, based on the proposed framework of the current research, officials and managers of sports organizations can put effective solutions and strategies in their work agenda so that they can at least reduce the number and amount of factors, platforms, and features of stimulation and facilitation. Reduce the phenomenon of abuse and protect not only the mental health of national athletes, but also the country's sports industry and society from its negative consequences.

Introduction

Sports, especially at the elite level, are challenging for athletes (1), because despite the many positive points that sports can provide for athletes, there is also room for their abuse (2). Sexual abuse is defined as any form of sexual behavior or sexual approach, verbal, non-verbal or physical, intentional or unintentional, which is experienced by a person either unwillingly or forced (3). Early research on the prevalence of abuse in sport has focused primarily on sexual abuse (4). Other forms of abuse of athletes, i.e., physical abuse, mental abuse, and neglect, have been recently noticed (5). The consequences of abusing athletes are very destructive and devastating for their physical and mental health and are associated with long-term and severe consequences. Abuse in sports has increased dramatically in the last two decades (6). Research has identified various factors that can help facilitate abuse in sports (7). Extensive review of the literature showed that despite the importance of the subject, the phenomenon of abuse in sports, especially professional athletes, has not received the attention of domestic researchers and academic studies have not been conducted in this field. The current research can have important applications for the country's sports in both theoretical and practical parts. In the theoretical part, the present study can be the beginning of applied research in the field of abuse in sports. In the practical part, the results of this research work can be useful for the Ministry of Sports and Youth, the Ministry of Science, the National Olympic Committee, sports federations, sports and youth departments of the province and cities, sports teams, sports clubs and academies, athletes and their families, the media can be used.

Methodology and Approach

The current research work has a qualitative nature in terms of practical purpose and based on data search, and was carried out with interpretive content analysis method. Through the purposeful sampling method, the participants in this research are all stakeholders and actors who play a role in the field of abuse and protection of athletes. Therefore, researchers conducted semi-structured interviews with actors such as officials of the National Olympic Committee, managers of sports federations, managers of the general administration of sports and youth of the provinces, coaches and athletes of national teams and sports media activists. They did

theoretical saturation. This was achieved with 18 (16+2) research participants. Due to the time, geographical and spatial distance with some participants, some of the interviews were conducted in the form of online video calls and through social networks. In order to analyze the data, the coding technique and NVivo software version 10 were used. In order to ensure reliability and transferability (validity), conditions were provided where some participants were used simultaneously in data analysis and interpretation. Then, two experts of the first stage reviewed the analysis process and the obtained categories for the approval by the members. Next, for the reliability of the research work, 3 basic measures were taken. 1. Re-coding by the researcher, after one month of coding each interview, the researcher re-coded the data. 2. NVivo software was used for data analysis. Finally, for more certainty, Scott's formula was used.

Results and Conclusion

The findings of the research work indicate that the conceptual framework of athlete abuse includes five main themes of types of abuse, causes and triggers of abuse, individual roles of abuse, platforms of abuse and consequences of abuse, which include 16 sub-themes and 131 concepts. Contain based on the proposed framework of the current research, officials and managers of sports organizations can put effective solutions and strategies in their agenda so that they can at least reduce the number and amount of factors, platforms and features that stimulate and facilitate the phenomenon of abuse. Reduce and protect not only the mental health of national athletes, but also the country's sports industry and society from its negative consequences. For this reason, it is recommended to the country's sports policy-makers to formulate specific policies, clear strategies and coherent programs in the field of awareness, knowledge and understanding of athletes, managers of organizations, coaches and technical staff, supervisors and other members and The people of the sports environment, media owners, families and people around athletes and the general public have been provided with the concept of abuse of athletes and while eliminating, reducing, controlling and managing the causes and triggers, the platform and spaces for the abuse of athletes. Develop and implement comprehensive programs to increase the protection of athletes.

Ethical Considerations: In this research work, the participants participated in the interviews completely voluntarily. Also in order to protect the rights of the participants, they were assured about the information obtained from the data analysis, this information will be confidential and the non-identification of the people was also guaranteed. In addition, the principles of scientific trust were observed regarding the sources used.

Funding: This research work is derived from the research plan approved by the National Olympic Committee, and was done with the order and financial support of this organization.

Authors' Contributions: All the authors of this article have actively participated from the stage of research implementation to the writing and acceptance of the article.

Conflicts of interest: There was no conflict of interest in this research research.

Acknowledgements: The authors feel it necessary to express their sincere gratitude to the managers and officials of the National Olympic Committee, project supervisors, participants in the research who helped us in conducting and improving the quality of this research work.

References

1. Roberts V, Sojo V, Grant F. Organisational factors and non-accidental violence in sport: A systematic review. *Sport Management Review*. 2020;23(1):8-27.
2. Saxe K, Smith AB, Hardin R. Female Collegiate Athletes' Perceptions of Psychological Safety in Team Environments. *Journal of Issues in Intercollegiate Athletics*. 2022; 15(1):329-353.
3. Kaufman KL, Lee DS, Milroy JJ, Yore J, Sitney M, Lipman A, et al. The role of theory in the prevention of sexual violence in sport. *Journal of interpersonal violence*. 2022;37(13-14): 10459-511.
4. Ohlert J, Vertommen T, Rulofs B, Rau T, Allroggen M. Elite athletes' experiences of interpersonal violence in organized sport in Germany, the Netherlands, and Belgium. *European journal of sport science*. 2021; 21(4):604-13.
5. Fortier K, Parent S, Flynn C. "You have 60 minutes to do what you can't do in real life. You can be violent": young athletes' perceptions of violence in sport. *European Journal for Sport and Society*. 2020;17(2):147-161.
6. Vertommen T, Schipper-van Veldhoven N, Wouters K, Kampen JK, Brackenridge CH, Rhind DJ *et al*. Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium. *Child abuse & neglect*. 2016;51(1):223-336.

7. Krieger J, Pieper LP. Athlete Perceptions of Governance-Related Issues to Sexual Abuse in Sport. *Social Sciences*. 2023;12(3):141-159.

شناسایی و تبیین ابعاد سوء استفاده در ورزش (مطالعه ورزشکاران ملی ایران)

نازنین راسخ^۱، سعید جعفری^۲، صلاح دستوم^۳، عابد محمودیان^۴، ناهید کریمی^۵

۱. استادیار مدیریت ورزشی، پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران، ایران

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

۴. دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

۵. دکترای مدیریت ورزشی، معاون آموزش و پژوهش آکادمی ملی المپیک، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۲۹

چکیده

هدف: سوء استفاده از ورزشکاران موضوعی است که در دست تحقیق بوده و یک نگرانی عمده و رو به رشد در سراسر جهان است. زیرا این پدیده در دو دهه گذشته در همه ورزش‌ها و در تمام سطوح ورزشی افزایش پیدا کرده است. در این راستا، هدف از پژوهش حاضر، شناسایی و تبیین ابعاد سوء استفاده در ورزش (مطالعه ورزشکاران ملی ایران) بود.

روش‌شناسی: روش پژوهش حاضر از نوع کیفی و به صورت تحلیل مضمون بود. جامعه آماری شامل خبرگان حوزه ورزشکاران ملی هستند. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بوده و مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۸ مشارکت‌کننده تا اشباع نظری صورت گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک کدگذاری استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش حاکی از آن است چارچوب مفهومی سوء استفاده از ورزشکاران شامل پنج مضمون اصلی انواع سوء استفاده، علل و محرک‌های سوء استفاده، نقش‌های فردی بروز سوء استفاده، بسترهای بروز سوء استفاده و پیامدهای سوء استفاده از ورزشکاران بوده که ۱۶ مضمون فرعی و ۱۳۱ مفهوم را در بر می‌گیرند.

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش در دو بخش نظری و عملی کاربردهای حائز اهمیتی را فراهم کرده است. از یک طرف، اولین مطالعه صورت گرفته در زمینه سوء استفاده از ورزشکاران بوده و بخشی از شکاف عظیم این حوزه در پژوهش‌های داخلی را برطرف کرده و از طرف دیگر، دیدگاه منسجمی در مورد مفهوم سوء استفاده، نقش‌ها، افراد، عوامل، شرایط، بسترها و پیامدهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران ملی را ارائه و طیف وسیعی از اقدامات لازم را برای کاهش، کنترل و مدیریت عوامل این پدیده به ارمغان آورده است.

واژه‌های کلیدی: ورزش قهرمانی، ورزشکاران ملی، حفاظت ورزشکار، تحلیل مضمون.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

راسخ نازنین، جعفری سعید، دستوم صلاح، محمودیان عابد، کریمی ناهید. شناسایی و تبیین ابعاد سوء استفاده در ورزش (مطالعه ورزشکاران ملی ایران). مدیریت منابع انسانی در ورزش. ۱۴۰۲؛ ۱۰(۲):۳۲۷-۳۵۰. <https://doi.org/10.22044/shm.2023.12867.2540>

نویسنده مسئول: نازنین راسخ

E - mail: n.rasekh6663@gmail.com

مقدمه

ورزش، به‌ویژه در سطح نخبگان، برای ورزشکاران چالش برانگیز است (۱)، زیرا علی‌رغم بسیاری از نکات مثبتی که ورزش می‌تواند برای ورزشکاران ارائه دهد، فضای مناسبی برای سوء استفاده از آنان نیز فراهم است (۲). به‌طوری‌که محققان شاهد افزایش تعداد ورزشکاران در رشته‌های مختلف بوده که تجربه سوء استفاده عاطفی، جنسی، جسمی و غفلت را گزارش کرده‌اند (۳). به‌عنوان مثال، مطالعه هارتیل^۱ و همکاران (۲۰۱۹) در مورد سوء استفاده در شش کشور اروپایی نشان داد، ۶۵ درصد از کودکان خشونت روانی، ۴۴ درصد خشونت فیزیکی، ۳۷ درصد غفلت و سهل‌انگاری، ۳۵ درصد خشونت جنسی بدون تماس و ۲۰ درصد خشونت جنسی تماسی را تجربه کرده‌اند. کمیته بین‌المللی المپیک اولین جلسه توافقنامه خود را در مورد سوء استفاده در ورزش در سال ۲۰۰۶ برگزار و در سال ۲۰۱۶ به‌روزرسانی شد (۴). با توجه به اصول اساسی که در کدهای اخلاق المپیک مشخص شده است (۵)، همه ورزشکاران حق دارند ورزش‌های امن داشته باشند که «تمام اشکال سوء استفاده از جمله؛ جسمی، عاطفی، جنسی، غفلت، سهل‌انگاری و استثمار تجاری یا سایر موارد است که منجر به آسیب واقعی یا بالقوه به جامعه می‌شود و سلامت، بقا، رشد و کرامت ورزشکار را زیر سوال می‌برد (۷).

تحقیقات اولیه در مورد شیوع سوء استفاده در ورزش عمدتاً بر سوء استفاده جنسی متمرکز بوده‌اند (۸). برای مثال، سوء استفاده جنسی مربی ژیمناستیک ایالات متحده از ۱۵۰ ورزشکار ژیمناستیک، سوء استفاده جنسی در رشته تکواندو (۹)، ۳۷ مورد تجاوز جنسی به ورزشکاران اسکی باز از سوی مربی ملی اسکی کانادا (۱۰)، تجاوز جنسی به شش ورزشکار از سوی مربی ژیمناستیک کانادایی (۱۱)، آزار و اذیت جنسی گسترده در فوتبال انگلیس (۱۲)، تجاوز جنسی به ورزشکار جوان پارالمپیک از سوی مربی تیراندازی با کمان (۱۳)، سوء استفاده جنسی از ده‌ها ورزشکار رشته ژیمناستیک از سوی مربی سابق ژیمناستیک برزیل (۱۴) و تجاوز جنسی به سه جودوکار در هلند توسط مربی این رشته (۱۵). البته نمونه‌های بسیار بیشتری در این کشورها و سایر کشورها وجود دارد (۱۶). علاوه بر این، اشکال دیگر سوء استفاده از ورزشکاران یعنی آزار جسمی، آزار روانی و غفلت اخیراً مورد توجه قرار گرفته‌اند (۸، ۱۷).

سوء استفاده جنسی به هر شکلی از رفتار جنسی یا رویکرد جنسی، کلامی، غیرکلامی یا فیزیکی، عمدی یا غیرعمدی که توسط فرد تحت آن تجربه یا ناخواسته یا اجباری تجربه می‌شود، تعریف می‌گردد (۱۸). سوء استفاده جسمی تماس فیزیکی با یک ورزشکار در زمینه ورزش را فرض می‌کند و شامل رفتارهایی مانند تکان دادن، هل دادن، مشت زدن، ضربه زدن، خفه کردن، سوزاندن یا چاقو زدن به ورزشکار است. سوء استفاده روانی شامل رفتارهایی مانند توهین، تحقیر، تمسخر، طرد کردن، منزوی کردن، تهدید به ترک ورزشکار یا تهدید به آسیب رساندن به کسی یا چیزی است که او دوست دارد. سوء استفاده غفلت مربوط به نیازهای جسمی یا روانی بوده که برای کودکان ورزشکار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا مربیان و سایر کارکنان ورزشی اغلب هنگام مراقبت از آنان به‌ویژه در طول تمرین در فضای باز یا مسابقات داخلی و خارجی، وظایف والدین را انجام می‌دهند. غفلت فیزیکی به عدم نظارت بر ورزشکار اشاره دارد که منجر به مشکلات یا صدمات جسمی می‌شود، غفلت پزشکی به‌عدم ارائه مراقبت‌های پزشکی لازم به ورزشکار برمی‌گردد، غفلت عاطفی به عدم نظارت بر ورزشکار اشاره دارد که در نتیجه خطر ابتلاء به موارد جسمی و جنسی را افزایش می‌دهد؛ همچنین، خشونت روانی و غفلت آموزشی به عدم حمایت کافی از حرفه حرفه‌ای ورزشکار اشاره دارد (۷).

پیامدهای سوء استفاده از ورزشکاران بسیار مخرب و برای سلامت جسمی و روانی آنان ویرانگر بوده و با عواقب درازمدت و شدیدی در بعد فیزیکی و عاطفی (۱۹) از جمله، خلق افسرده، پریشانی روانی، توهم، هراس و اضطراب مرتبط است (۲۰). همچنین، کاهش عملکرد، بازنشستگی زودتر، کاهش عزت نفس، اختلالات تصویر بدن، اختلالات رفتارهای غذایی، سوء مصرف مواد، افسردگی، اضطراب، خودآزاری و خودکشی، وسواس، فوبیا، اختلال عملکرد جنسی، شخصیت مرزی از دیگر پیامدهای منفی سوء استفاده هستند (۲۱). با توجه به اینکه

بسیاری از ورزشکاران را کودکان، نوجوانان یا جوانان تشکیل می‌دهند، عواقب آبی و درازمدت ناگوار و تجربیات بالقوه آسیب‌زا، نگران‌کننده است (۱۹).

اولهت^۱ و همکاران (۲۰۲۱) معتقدند، زمینه ورزش‌های نخبه برای سوء استفاده مناسب است (۸). بلک مون^۲، مدیر عامل اسبق کمیته ملی المپیک و پارالمپیک ایالات متحده در سال ۲۰۱۴ بیان کرد: «برای ما، همه چیز در مورد مدال است» (۲۲). این رویکرد یک جنبه برای پیروزی در بسیاری از ورزش‌ها چنان ریشه دوانده است که تصور می‌شود رفتارهای سوء استفاده دارای اثرات مفیدی هستند، به طوری که این باور غلط در کنار سایر عوامل در بروز انواع سوء استفاده از ورزشکاران سهیم هستند (۱، ۷). همان‌طور که بلتمن^۳، مربی ژیمناستیک اعتراف کرد، «هرگز قصد آگاهانه من این نبود ورزشکاران را مورد ضرب و شتم قرار دهم، سرشان داد بزنم، احساساتشان را جریحه دار کنم، آنان را کوچک شمرده و خیلی خسته کنم، اما این اتفاق افتاد و من خیلی افراطی برخورد کردم، زیرا فکر می‌کردم این تنها راه القای ذهنیت پیروزی به آنان است» (۱۹).

تحقیقات عوامل مختلفی را شناسایی کرده‌اند که می‌توانند به تسهیل سوء استفاده در ورزش کمک نمایند (۳، ۴ و ۲۳). به طوری که تحقیقات اولیه عمدتاً بر سوء استفاده جنسی از ورزشکاران زن توسط مربیان مرد متمرکز است (۳، ۴، ۸ و ۱۵) و سایر اشکال سوء استفاده نادیده گرفته شده‌اند (۱۹). با توجه به اینکه ورزشکاران نخبه زمان بیشتری را با مربیان و سایر اعضای کارکنان در مراکز آموزشی و در مسابقات دور از خانه، خانواده و دوستان می‌گذرانند، اعتقاد بر این است این عوامل زمینه‌ای، خطر قرار گرفتن در معرض انواع سوء استفاده را افزایش می‌دهند (۲۴). برخلاف تصور رایج مبنی بر اینکه مربیان عامل آزار و اذیت جنسی هستند، نسبت بالای مردان در مناصب قدرت در ورزش، افزایش یافته‌های پژوهشی که شیوع عامل سوء استفاده جنسی از سوی مردان را گزارش می‌دهند، جای تعجب نیست (۲۵). با این وجود، مردان فقط عامل آزار و اذیت جنسی نبوده‌اند، بلکه زنان نیز به میزان کمتری عامل این نوع آزار بوده‌اند؛ همچنین، کوکلی^۴ (۲۰۱۵) معتقد است، جنبه‌های متنی ورزش مانند؛ قدرت و اقتدار بی چون و چرای مربی، تمرکز بر عملکرد ورزشی و ماهیت غیرقانونی بخش ورزش ممکن است آسیب‌پذیری ورزشکاران را در برابر سوء استفاده افزایش دهد.

نایت و نایریت^۵ (۲۰۲۰) بیان داشتند، عواملی مانند مبهم کردن فرایند گزارش‌گیری، تدوین قوانین داخلی متضاد با مقررات رسمی، خاموش کردن قربانیان، تباری و غیره پناهگاه‌های سوء استفاده در سازمان‌های ورزشی دانشگاهی هستند (۲۷). علاوه بر این، ویژگی‌های فردی ورزشکار به‌عنوان مثال، جنسیت و سن قربانی (۲۸، ۲۹)، جنسیت سوء استفاده‌گر (۳۰)، ویژگی‌های سازمان تیم یا ورزش به‌عنوان مثال، عادی‌سازی خشونت در ورزش (۳۱)، مربیان با قدرت بالا (۳۲)، فرهنگ ایمنی (۳۳) و عوامل موقعیتی و محیطی به‌عنوان مثال، سفر یک شبه به مسابقات، فقدان خط مشی‌های ایمنی واضح (۳۴) می‌توانند تسهیل‌کننده سوء استفاده از ورزشکاران باشند. علاوه بر این، عوامل فردی، فرهنگ ورزشی، ساختارها و رویه‌ها از دیگر مواردی هستند که موجب بروز سوء استفاده از ورزشکاران می‌شوند؛ همچنین، محیط محرکه و برنده در بسیاری از ورزش‌ها می‌تواند زمینه مناسبی را برای سوء استفاده از ورزشکاران ایجاد کند (۱). در حقیقت پیروزی می‌تواند چنان حاکمیتی داشته باشد که مربیان و کارکنان بد دهان فعال شده و «حتی به آنان پاداش داده شود... به نام پیروزی» (۳۵). در نهایت، ون وورتوایزن^۶ و همکاران (۲۰۲۲) معتقدند عوامل بیولوژیکی (به‌عنوان مثال، سن زیر ۱۸ سال، جنسیت و گرایش جنسی)، روانشناختی (به‌عنوان مثال، درجه بالایی از ساده لوحی، نوع دوستی و موافق بودن، عزت نفس پایین، کمال‌گرایی، عاطفی یا اختلالات) و اجتماعی (به‌عنوان مثال، ارتباط ضعیف یا رابطه منفی با والدین، فشار اجتماعی برای انجام، محارم در خانه، انزوای اجتماعی، ورزش‌های نخبه و قدرت بیش از حد یک مربی و مربی مجرد) می‌تواند در افزایش تجربه سوء استفاده در ورزش نقش داشته باشند (۱۵).

1. Ohlert
2. Black moon
3. Beltmen
4. Coakley
5. Nite and Nauright
6. van Voorthuizen

خود فرهنگ ورزش نیز به عنوان عاملی برای سوء استفاده جنسی مورد توجه قرار گرفته است (۲۳). مطالعات متعددی استدلال می کنند عدم تعادل قدرت بین ورزشکاران و مربیان یا مدیران می تواند به تسهیل سوء استفاده جنسی کمک کند (۳۶، ۳۷). مربیان مسئولیت سرپرستی ورزشکاران جوان را بر عهده می گیرند. بنابراین، مربیان نه تنها دارای قدرت قابل توجهی هستند، بلکه روابط نزدیکی با وابستگی ایجاد می نمایند. برخی از سوء استفاده کنندگان از این تأثیر برای «آرامش» ورزشکاران استفاده می کنند که مستلزم جلب اعتماد، ایجاد انزوا، آغاز آزار جنسی و اطمینان از رازداری است. محققان تشخیص داده اند، روابط قدرت عامل مهمی برای سوء استفاده در فرهنگ های متعدد از جمله در ورزش آلمان (۳۷)، ورزش پرتغال (۳۸) و ورزش ایالات متحده است (۳۹). علاوه بر این، اولویت دادن به موفقیت ورزشی بر رفاه ورزشکار به عنوان یک عامل کمک کننده اضافی شناسایی شده است، به ویژه زمانی که سوء استفاده کنندگان افراد مشهور در جامعه ورزش هستند (۴۰). در نهایت، تحقیقات به نقش فرهنگ سازمانی در تسهیل سوء استفاده اشاره داشته اند. منتجوی^۱ و همکاران (۲۰۱۶) معتقدند «سوء استفاده جنسی در ورزش ناشی از سوء استفاده از روابط قدرت است که توسط یک فرهنگ سازمانی تسهیل می شود که چنین مشکلاتی را نادیده می گیرد، انکار می کند، موفق به پیشگیری نمی شود یا حتی به طور ضمنی آنها را می پذیرد» (ص. ۱۰۲۰) (۴۱)؛ همچنین، رابرتز^۲ و همکاران (۲۰۲۰) نشان دادند، تحمل سازمانی اغلب مقدم بر سوء استفاده است. نویسندگان چهار باور عدم مجازات متجاوزان، رفتار توهین آمیز با گزارشگران سوء استفاده، ساکت کردن قربانیان و تماشاگران و عدم شفافیت در مورد اشکال رفتاری که باعث سوء استفاده می شود، را شناسایی کردند که سازمان های ورزشی را به تحمل رفتار نادرست تشویق می کند (۱).

سوء استفاده در ورزش به صورت وحشتناکی در دو دهه گذشته افزایش پیدا کرده است (۲۳). از یک طرف، این پدیده به طور گسترده ای در کشورهای غربی مورد بحث قرار گرفته است. با این وجود، در آسیا، این مسائل به دلیل محافظت های اجتماعی و فرهنگی، اخیراً به طور علنی برجسته شده اند، زیرا افراد بیشتری از اثرات سوء استفاده از ورزشکاران آگاه می شوند (۴۲). از طرف دیگر، با توجه به موقعیت جغرافیایی، شرایط فرهنگی-اجتماعی و دینی و روند توسعه ورزشی، حفاظت و ایمنی ورزشکاران در کشور ایران از شرایط مناسبی برخوردار نیست و میزان سوء استفاده از ورزشکاران و پیامدهای آن بسیار نگران کننده است. از آنجایی که نظام سیاسی کشور مبتنی بر دین اسلام بوده و قوانین مذهبی، ارزش های فرهنگی و اجتماعی به شدت بر جامعه حاکم هستند، این امر موجب شده تا مواردی مانند ارزش های اجتماعی حیا و احترام، مردسالاری، تبعیض جنسی و غیره در زندگی افراد نفوذ کرده و پدیده فرهنگ سکوت تشدید گردد. این شرایط باعث شده تا علی رغم وجود بسترهای سوء استفاده، تعداد و تنوع گزارش های سوء استفاده در زمینه ورزش به شدت نکوهش شده و بروز داده نشود. هر چند آمار دقیقی از وضعیت سوء استفاده از ورزشکاران، در سطوح و رشته های مختلف ورزشی در ایران موجود نیست، اما گزارش ها حاکی از وجود این تهدید در محیط های ورزش حرفه ای هست (۴۳).

علاوه بر این، مرور گسترده ادبیات نشان داد علی رغم اهمیت موضوع، پدیده سوء استفاده در ورزش به ویژه ورزشکاران حرفه ای تاکنون مورد توجه محققان داخلی قرار نگرفته و پژوهش ها و مطالعات آکادمیک در این زمینه انجام نشده اند (۴۴). لذا، اهمیت پژوهش حاضر دو چندان است. زیرا، می تواند در دو بخش نظری و عملی کاربردهای حائز اهمیتی برای ورزش کشور در پی داشته باشد. در بخش نظری، پژوهش حاضر می تواند سرآغاز تحقیقات کاربردی در زمینه سوء استفاده در ورزش به ویژه ورزشکاران حرفه ای، پیشایندها، پیامدها، تسهیل و تعدیل کننده ها و غیره باشد و به ادبیات و مبانی نظری این حوزه کمک کند. در بخش عملی، نتایج این پژوهش می تواند برای وزارت ورزش و جوانان، وزارت علوم، کمیته ملی المپیک، فدراسیون های ورزشی، ادارات ورزش و جوانان استان و شهرستان ها، هیات های ورزشی، باشگاه ها و آکادمی های ورزشی، ورزشکاران و خانواده آنان، اصحاب رسانه قابل استفاده باشد تا بتوانند زمینه ها و بسترهای بروز این پدیده در ورزش را درک، کنترل و به حداقل برسانند و با برنامه ریزی و تدوین استراتژی های مناسب کوتاه و بلندمدت اقدامات مطلوبی برای پیشگیری از بروز آن انجام دهند. علاوه بر این، می توان بیان داشت شرایط و بستر سوء استفاده از ورزشکاران از اجزای مختلف و روابط بین آنها و محیط بیرونی سیستم تشکیل شده است که در حال کنش و واکنش با یکدیگر هستند، در نتیجه، تحلیل چنین سیستمی پیچیده

1. Mountjoy
2. Roberts

خواهد بود. الگوها به ما کمک می‌کنند با ساده‌سازی کل سیستم و انطباق آن با محیط به درک بهتری از تمامیت سیستم و سازوکارهای آن دست یافت، مسائل را بهتر طبقه‌بندی کرده و شانس یافتن راهکارهای صحیح را بالا می‌برد. داده‌ها در قالب چارچوب و مدل می‌توانند کشف، تبیین و تفسیر شوند. طراحی چارچوب شاید نتواند روابط بین اجزای یک سازمان را به‌طور کامل توضیح دهد، اما درک فرآیندهای اساسی آن را آسان‌تر و امکان بهبود عملکرد را افزایش می‌کند (۴۴). بر این اساس، جهت تبیین بهتر هدف این پژوهش چارچوب مفهومی سوء استفاده از ورزشکاران ملی به‌عنوان پیش فرض قرار داده شده است. به‌عبارت دیگر، پژوهش به دنبال این سوال است که چارچوب سوء استفاده در ورزش با مطالعه موردی ورزشکاران ملی در ایران چگونه است؟

روش‌شناسی

این پژوهش با ماهیت اکتشافی و با هدف بسط دانش و شناخت مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران انجام شد. همان‌طور که مک کراکن^۱ (۱۹۸۸) بیان داشت، «وقتی سوالاتی که داده‌ها برای پاسخ به آنها جمع‌آوری می‌شوند، احتمالاً یا مقداری دشواری برای پاسخ‌دهنده همراه هستند، شبکه گسترده‌تر و انعطاف‌پذیرتری که با استفاده از تکنیک‌های کیفی ارائه می‌شود، مناسب است» (ص ۱۷) (۴۵). همچنین، از آنجایی که روش‌های پژوهش کیفی بر درک معانی شرکت‌کنندگان و انتقال تصویر وسیع‌تری از زمینه تحقیق تأکید دارند (۴۶)، این روش‌ها به‌ویژه برای ارائه درک کاملی از مفهوم سوء استفاده بسیار مناسب هستند. علاوه بر این، با توجه به اینکه پژوهش جامعی در زمینه سوء استفاده از ورزشکاران در داخل کشور انجام نشده است، روش تحقیق کیفی برای این مطالعه مناسب تشخیص داده شد. در نتیجه، پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و بر مبنای جستجوی داده‌ها، دارای ماهیت کیفی بوده و با روش تحلیل مضمون تفسیری انجام شد. از میان انواع روش‌های تحقیق کیفی، روش تحلیل مضمون برای دستیابی به اهداف پژوهش، انتخاب گردید، زیرا تحلیل مضمون، یکی از روش‌های بسیار کارآمد در تحلیل کیفی است. این روش برای شناسایی، تحلیل و گزارش دادن الگوهای (مضامین) موجود در داده‌ها (تعدادی مصاحبه یا یک متن) به کار می‌رود (۴۷). به‌طور کلی مضمون، ویژگی تکراری و متمایزی در متن است که به‌نظر پژوهشگر نشان‌دهنده درک و تجربه خاصی در رابطه با سئوالات تحقیق است (۴۸). در این پژوهش برای شناخت مضامین از رویکرد استقرایی بهره گرفته شده و از فرایند تحلیل شش مرحله‌ای که توسط براون و کلارک^۲ (۲۰۰۶) ارائه شده، استفاده گردید (۴۷).

از طریق روش نمونه‌گیری هدفمند، مشارکت‌کنندگان در این تحقیق را کلیه ذینفعان و بازیگرانی تشکیل می‌دهند که در زمینه سوء استفاده و حفاظت ورزشکاران نقش ایفاء می‌کنند. محققان برای دستیابی به شناخت مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران ملی، نیازمند نظرات و دیدگاه این بازیگران با جایگاه‌های متفاوت بودند. از این‌رو، پژوهشگران با بازیگرانی مانند، مسئولان کمیته ملی المپیک، مدیران فدراسیون‌های ورزشی، مدیران اداره کل ورزش و جوانان استان‌ها، مربیان و ورزشکاران تیم‌های ملی و فعالان رسانه‌های ورزشی، مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته تا رسیدن به اشباع نظری انجام دادند. این امر با ۱۸ نفر (۱۶+۲) از مشارکت‌کنندگان پژوهش محقق شد. با توجه به شرایط زمانی، فاصله جغرافیایی و مکانی با برخی از مشارکت‌کنندگان، چند مورد از مصاحبه‌ها به‌صورت تماس تصویری آنلاین و از طریق شبکه اجتماعی صورت گرفت. از طریق مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته و پرسش‌های هدفمند، داده‌های متعددی برای مفهوم و چارچوب سوء استفاده از ورزشکاران در ایران جمع‌آوری شد. مصاحبه‌های طولانی، به مصاحبه‌کننده اجازه می‌دهد تا جهان را از نقطه نظر شخص دیگری تجربه کند (مک کراکن، ۱۹۸۸) (۴۵). همه مصاحبه‌ها بلافاصله پس از اتمام، پیاده‌سازی و نگارش شدند. هر مصاحبه حدود یک ساعت (۵۰ تا ۷۰ دقیقه) به‌طول انجامید.

جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک کدگذاری و از نرم‌افزار ان‌وی‌وو^۳ نسخه ۱۰ استفاده شد. ابتدا داده‌ها با استفاده از دستورالعمل راسمن و رالیس^۴ (۲۰۱۲) به‌صورت دستی کدگذاری شده و سپس در نرم‌افزار تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی ان‌وی‌وو ثبت شدند (۵۰).

1. McCracken
2. Braun and Clarke
3. NVIVO
4. Rossman and Rallis

برای اطمینان از اعتمادپذیری و انتقال‌پذیری (روایی)، شرایطی فراهم گردید که به‌طور همزمان از برخی مشارکت‌کنندگان در تحلیل و تفسیر داده‌ها استفاده شد. سپس برای تطبیق توسط اعضا، دو نفر از افراد خبره مرحله نخست، فرآیند تحلیل و مقوله‌های به‌دست آمده را بازبینی کردند. در ادامه برای اتکاپذیری (پایایی) پژوهش، ۳ اقدام اساسی صورت گرفت. ۱. کدگذاری مجدد توسط محقق، پس از یک ماه از کدگذاری هر مصاحبه، محقق مجدداً جهت کدگذاری داده‌ها اقدام نمود. به‌عبارت دیگر، چند مصاحبه به‌عنوان نمونه در یک بازه زمانی ۳۰ روز مورد کدگذاری مجدد قرار گرفتند. پایایی بازآزمون این تحقیق برابر ۸۰ درصد به‌دست آمد. با توجه به اینکه میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد بود، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است. ۲. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار ان‌وی‌و استفاده شد. کرسول^۱ یکی از راه‌های رسیدن به پایایی در پژوهش کیفی را استفاده از نرم‌افزارهای تحلیل داده‌های کیفی می‌داند (۴۶). در نهایت برای کسب اطمینان بیشتر، از فرمول اسکات^۲ استفاده شد. بدین منظور ۱۰ درصد از صفحات متن مصاحبه‌ها به‌همراه تعاریف عملیاتی، برای کدگذاری به پژوهشگر دیگر داده شد. کدگذاری مقوله‌ها و زیر مقوله‌ها و نیز شاخص‌ها، برابر دستورالعمل صورت گرفت. درصد توافق میان دو کدگذار از طریق ضریب پایایی اسکات محاسبه گردید. از آنجایی که میزان ضریب پایایی اسکات ۸۰ درصد به‌دست آمد (جدول ۱)، این عدد نشان‌دهنده اتکاپذیری بسیار بالای پژوهش است؛ زیرا، در صورتی که ضریب توافق بین آنان بیش از ۷۰ درصد باشد، می‌توان ابراز کرد که بین کدگذاران توافق وجود دارد (۵۱).

جدول ۱. گزارش پایایی مصاحبه‌ها

Table 1. Reliability report of interviews

مصاحبه‌ها	تعداد کل کدها	تعداد کدهای موافق	تعداد کدهای مخالف	درصد پایایی
P۲	۸۷	۳۱	۸	۷۱
P۲	۸۰	۳۱	۵	۷۷
P۱۱	۵۷	۲۴	۴	۸۴
P۱۵	۴۳	۱۸	۸	۸۳
P۱۸	۷۱	۳۲	۶	۹۰
کل	۳۳۸	۱۳۶	۳۱	۸۰

یافته‌ها

جدول شماره ۲، فهرست افراد مصاحبه شونده و برخی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آنان را نشان می‌دهد. اکثریت (۱۱ نفر؛ ۶۱ درصد) شرکت‌کنندگان مرد و میانگین سنی آنان ۴۴ سال بود.

جدول ۲. ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان در پژوهش

Table 2. Demographic characteristics of the participants in the research

مشارکت‌کننده	سن	جنسیت	محل کار	مشارکت‌کننده	سن	جنسیت	سمت
P۱	۵۵	مرد	کمیته ملی المپیک	P۱۰	۳۳	زن	فعال رسانه ورزش
P۲	۵۹	مرد	فدراسیون	P۱۱	۵۰	زن	کمیته ملی المپیک
P۳	۴۳	زن	اداره کل ورزش	P۱۲	۶۴	مرد	کمیته ملی المپیک
P۴	۴۷	مرد	مربی تیم ملی	P۱۳	۴۳	مرد	فدراسیون
P۵	۴۰	مرد	مربی تیم ملی	P۱۴	۴۰	زن	اداره کل ورزش
P۶	۳۱	زن	ورزشکار تیم ملی	P۱۵	۴۷	زن	هیات علمی دانشگاه
P۷	۵۸	زن	فدراسیون	P۱۶	۳۴	مرد	هیات علمی دانشگاه
P۸	۲۵	مرد	ورزشکار تیم ملی	P۱۷	۳۷	مرد	فعال رسانه ورزش
P۹	۴۵	مرد	هیات علمی دانشگاه	P۱۸	۴۰	مرد	اداره کل ورزش

1. Creswell

2. Scott

ابتدا محقق اقدام به خواندن چند بار مصاحبه‌ها کرد تا عواملی را که در رابطه با سوء استفاده از ورزشکاران است، به‌طور کامل درک کند. این مرحله از تجزیه و تحلیل را می‌توان استقرایی در نظر گرفت (۴۶)، زیرا محقق در وهله اول علاقه‌مند است تا نظرات شرکت‌کنندگان را درک و سپس بر اساس سوالات پژوهش، کدهایی را استخراج نماید که بهره‌گیری از آنها، نتایج ثمربخش‌تری در فرآیند تحقیق دارند (۵۲) و در ادامه، عبارت‌ها (کلمات منفرد یا مجموعه‌های کوچک از چند کلمه) براساس واحدهای معنایی دسته‌بندی شدند تا مفاهیم کدها به آنها ضمیمه گردند. در مرحله بعد، این کدها براساس مضامینی که به‌طور مستقیم با پرسش‌های تحقیق ارتباط دارند، دسته‌بندی می‌شوند. سپس مقوله‌های به‌دست آمده مجدداً به کدهایی مرتبط شدند که انتزاعی‌تر از کدهای مرحله قبل بودند. در این مرحله، کدها به شکل بارزی نمایانگر محتوای مقوله شدند که به یادآوری مرجع مقوله کمک می‌کند. برای تهیه عنوان و نام برای کدها، سعی شده است تا عناوینی انتخاب شوند که از هر لحاظ معرف و برازنده مقولات خود است. از آنجایی که فرایند تحقیق کیفی ماهیتی غیرخطی دارد، فرایند کدگذاری بارها و بارها تکرار شد تا در نهایت پس از کدگذاری‌های چند مرحله‌ای، کدهای استخراجی به‌صورت مفاهیم، مضمون فرعی و مضامین اصلی به شرح جدول شماره ۳ و شکل شماره ۱ به‌دست آیند.

جدول ۳. کدگذاری مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران ملی ایران

Table 3. Coding of the concept of abuse of Iranian national athletes

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم		
انواع سوء استفاده	جسمی	تکان دادن و هل دادن		
		مشت و ضربه زدن		
		سوزاندن و سوختگی		
		زخمی کردن ورزشکار		
		سوء قصد جانی		
		خفگی و خفه کردن		
		جنسی	رفتار جنسی غیرکلامی یا فیزیکی	رفتار جنسی کلامی
				رفتار جنسی عمدی یا غیرعمدی مانند بوسیدن و لمس کردن
				تعرض جنسی به بهانه صمیمیت و شوخی
				آزار جنسی به بهانه رابطه عاطفی
آزار جنسی بدون تماس و کلامی				
خشونت جنسی آنلاین و مجازی (ارسال پیام جنسی بدون رضایت)				
نگاه اجباری، تشویق به رفتارهای نامناسب جنسی				
آماده کردن فردی برای رفتارهای جنسی (مجازی)				
به اشتراک گذاری تصاویر جنسی شخصی				
عاطفی (روانی)	عاطفی (روانی)			توهین و تحقیر
		تمسخر و تخریب		
		طرد و منزوی کردن		
		تهدید به ترک ورزشکار		
		تهدید به آسیب رساندن به موارد محبوب ورزشکار		
		پرخاشگری تماشاگران نسبت به ورزشکاران		
		غفلت و سهل‌انگاری	غفلت و سهل‌انگاری	غفلت از نیازهای جسمی و روانی
				غفلت فیزیکی (عدم نظارت بر ایمنی فعالیت ورزشی ورزشکار و احتمال صدمه)
				غفلت پزشکی (عدم ارائه مراقبت‌های پزشکی)
				غفلت عاطفی (عدم نظارت روانشناختی بر ورزشکار)
غفلت اجتماعی (عدم نظارت بر جوانب رفتاری و جمعی)				

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
		غفلت آموزشی (عدم نظارت بر جنبه تحصیلی ورزشکار از مدرسه تا دانشگاه)
	استثمار و استفاده	سوء استفاده و اجبار در تبلیغات
	ابزاری	بندهای نامتعارف یا غیردلخواه در قرار داد شغلی
		استثمار تجاری و بازاریابی از ورزشکار
		اجبار رفتاری از طریق باج‌گیری از ورزش
		کلاه برداری از ورزشکار
		سوء استفاده جنسی (تبلیغاتی و..)
علل و محرک‌های سوء استفاده	علل و محرک‌های فرهنگی و محیط اجتماعی	ضعف فرهنگی و اخلاقی در عاملان آزار و آسیب به ورزشکاران
		ضعف هنجاری و نگرشی جامعه مانند تلقی نادرست از حریم خصوصی
		ضعف هویت و ارزش‌ها در رفتار اجتماعی
		تأثیرات موقعیتی از جمله دسترسی
		سوابق تاریخی جامعه در رفتارهای مشابه
		وجود سوابق مشابه یا مشکلات خانوادگی و عاطفی در عاملان آزار
		ضعف تربیتی و شخصیتی در عاملان رفتار
		سوء استفاده از برخی آزادی‌های اجتماعی محیط ورزش
		زمان طولانی با هم بودن
		فشار اجتماعی برای رسیدن به برخی جنبه‌های ورزشی
		انزوای اجتماعی ورزشکاران
		اثر معیشت نامطلوب و بحران اقتصادی بر رفتار اجتماعی
		ضعف یادگیری اجتماعی در رفتارهای جمعی صحیح
		حواشی و جو رسانه‌ای نامناسب و آشفتنگی اجتماعی
	علل و محرک‌های ساختاری و محیط سازمانی	رصد و پیگیری نامناسب مسائل آزار و اذیت ورزشکاران
		ناکافی بودن مکانیسم‌های بازدارنده
		فساد نهادینه شده ساختاری و فعالیت‌های مافیایی در ورزش
		تعادل پایین قدرت بین افراد سازمانی و باشگاهی
		درجه بالای تحمل سازمانی
		ضعف آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی مناسب در حفاظت ورزشکاران
		ضعف اطلاع‌رسانی و شفافیت در مدیریت مسائل آزار و اذیت ورزشکاران
		نبود متولی سازمانی و سیستمی مشخص برای حفاظت ورزشکاران
		ضعف برنامه‌های ملی حفاظت ورزشکاران
		قدرت مدیر و عوامل اجرایی در اعمال آزار به ورزشکاران
		ضعف حقوقی و قانونی در سیستم نظارت و حفاظت ورزشکاران
	علل و محرک‌های محیط ورزشی	محیط محرک در بسیاری از ورزش‌ها
		ضعف امنیت شغلی و فرصت ورزشی
		توزیع نامناسب و تعادل پایین قدرت در تیم‌های ورزشی
		قدرت مربی و مربیان با قدرت بالا
		استرس و حساسیت‌های محیط ورزش برای ورزشکاران
		فشار روانی رقابت‌های ورزشی برای ورزشکاران
		تعارضات بین باشگاهی و بین فردی
		توان مداخله در جوایز و امتیازات ورزشی
	علل و محرک‌های رفتاری و فردی ورزشکاران	آراستگی ورزشکار و پوشش محرک
		وجود مشکلات و عدم سلامت روانی در ورزشکاران
		شهرت ورزشکار و برندینگ در فضای شبکه‌های اجتماعی

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
		رفتار نامناسب و محرک
		خشونت و پرخاشگری ورزشکار
		اختلالات عاطفی
		ساده لوحی و عزت نفس پایین
		نوع دوستی و موافق بودن
		توهم و کمال گرایی افراطی
		سن بالای ازدواج در مربیان و ورزشکاران
		ارتباط ضعیف یا رابطه منفی با والدین
		تمایل ورزشکاران به تفریحات نامناسب
نقش‌های فردی بروز سوء استفاده	ورزشکاران مستعد سوء استفاده	ورزشکاران کم توان حرکتی یا ذهنی ورزشکاران دارای معلولیت، ورزشکاران با اقلیت قومی ورزشکاران مهاجر ورزشکاران دگرباش جنسی ورزشکاران با وضعیت مالی ضعیف ورزشکاران با سلامت روانی پایین
	نقش‌های عامل یا تسهیل‌گر سوء استفاده	نزدیکان و اطرافیان دارای به آزار کاربران و فعالان رسانه‌ای افراد سود جو و منفع طلب پیرامون تیم‌ها و رسانه‌ها هواداران ورزشی پرخاشگر پرسنل و و کارکنان مربیان و اعضای فنی ورزشکاران بزرگتر یا قدرتمندتر ایجنت‌ها، دلال‌ها و افراد رابط ورزشکاران با تیم‌ها و مربیان
بسترهای بروز سوء استفاده	مسیرهای بروز سوء استفاده	حضوری تماسی (برخوردی) حضوری کلامی (غیربرخوردی) مجازی (مستقیم) مجازی (غیرمستقیم)
	فضاهای بروز سوء استفاده	فضاهای مسکونی و قامتی ورزشکاران فضاهای اشتغال و تجاری محل اشتغال ورزشکاران فضاهای سازمانی و اداری محل فعالیت ورزشکاران فضاهای تمرین و ورزش فضای مسابقه‌ای و رویداد فضاهای آموزشی و تحصیلی فضاهای تفریحی و اوقات فراغت فضاهای اجتماعی و عمومی فضای رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی
پیامدهای سوء استفاده	پیامدهای مرتبط با ورزشکاران	پریشانی روانی، هراس و اضطراب افسردگی و منزوی شدن وسواسی و آشفتگی اختلالات تصویر ذهنی و خودپنداره کاهش عزت نفس امکان بروز خودآزاری و خودکشی

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
		اختلالات رفتاری
		بازنشستگی زودتر ورزشکار از ورزش
		مشکلات غذایی و اختلالات تغذیه
		اختلالات مصرف مواد
		حساسیت و فوبیا
		اختلال در عملکرد جنسی
		اختلالات یادگیری و مهارتی
		از دست رفتن فرصت‌های ورزشی توسط ورزشکاران
		کاهش عملکرد ورزشی
پیامدهای مرتبط با ورزش		تضعیف وجهه اجتماعی ورزش
		رشد مهاجرت ورزشی و از دست رفتن سرمایه انسانی ورزش
		تضعیف اخلاقیات در ورزش
		ایجاد جو فرهنگی نامناسب در محیط‌های ورزشی
پیامدهای مرتبط با جامعه		ایجاد معضلات اجتماعی و رسانه‌ای
		دگرگونی منفی و معکوس ارزش‌ها و هنجارها در جامعه
		ایجاد چالش‌های بین‌المللی برای ورزش
		تضعیف اعتماد و هویت
		تقویت زیاده‌خواهی و انتظارات

شکل ۱. چهارچوب مفهومی سوء استفاده از ورزشکاران (مدل برگرفته از پژوهش)

Figure 1. Conceptual framework of athlete abuse (model derived from research)

بحث و نتیجه‌گیری

بسیاری از مردم فضیلت‌های مشارکت ورزشی را تبلیغ می‌کنند. با این وجود، شواهد نشان می‌دهد، ورزش می‌تواند انواع مختلفی از آسیب‌ها را نیز ایجاد کند. در کنار سایر مشکلات فراگیر مانند تبعیض جنسیتی، نژادپرستی و خشونت، مسائل سوء استفاده در ورزش همه جا وجود دارد؛ در نتیجه، تحقیقات در مورد سوء استفاده جنسی در ورزش اغلب در تلاش برای شناسایی ویژگی‌های ورزش است که به پرورش فرهنگ مستعد سوء استفاده کمک می‌کند (۲۳). در این راستا، پژوهش حاضر با هدف شناسایی و تبیین ابعاد سوء استفاده در ورزش (مطالعه ورزشکاران ملی ایران) انجام شد. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است، چهارچوب مفهومی سوء استفاده از ورزشکاران شامل پنج مضمون اصلی انواع سوء استفاده، علل و محرک‌های سوء استفاده، نقش‌های فردی بروز سوء استفاده، بسترهای بروز سوء استفاده و پیامدهای سوء استفاده که ۱۶ مضمون فرعی و ۱۳۱ مفهوم را دربر می‌گیرند، است. مضمون اصلی انواع سوء استفاده به انواع اتفاقات و آزار و اذیت‌هایی اشاره دارد که ممکن است ورزشکاران ملی ایران تجربه کرده و شامل پنج مضمون فرعی سوء استفاده جنسی، جسمی، روانی (عاطفی)، غفلت و سهل‌انگاری و استثمار است.

مضمون فرعی سوء استفاده جنسی به آزار و اذیت‌های جنسی که در مسیر ورزشکاران ملی است، اشاره دارد. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد ورزشکاران ملی در معرض انواع رفتارهای آزار و اذیت جنسی از جمله؛ رفتار جنسی غیرکلامی یا فیزیکی، رفتار جنسی کلامی، رفتار

جنسی عمدی یا غیرعمدی مانند بوسیدن و لمس کردن، تعرض جنسی به بهانه صمیمیت و شوخی، آزار جنسی به بهانه رابطه عاطفی، آزار جنسی بدون تماس و کلامی، خشونت جنسی آنلاین و مجازی (ارسال پیام جنسی بدون رضایت)، نگاه اجباری، تشویق به رفتارهای نامناسب جنسی، آماده کردن فردی برای رفتارهای جنسی (مجازی) و به اشتراک گذاری تصاویر جنسی شخصی هستند. در تأیید این یافته، ورتومن^۱ و همکاران (۲۰۱۶) بیان داشتند، رفتار جنسی یا رویکرد جنسی می‌تواند کلامی، غیرکلامی، فیزیکی، عمدی یا غیرعمدی باشد (۱۸)؛ در نتیجه، سیاست‌گذاران و سازمان‌های ورزشی در سطح عالی می‌بایست ضمن تدوین برنامه‌های کوتاه و بلندمدت، زمینه افزایش آگاهی، دانش و درک همه افرادی که در محیط‌های ورزشی و غیرورزشی در نقش‌های مختلف از جمله خود ورزشکاران، مدیران، مربیان، سرپرستان و خانواده‌ها و اطرافیان ورزشکاران از مفهوم سوء استفاده جنسی از ورزشکار فراهم ساخته و موجبات کاهش و کنترل اینگونه رفتارها و آزار و اذیت‌ها را به ارمغان آورند.

منظور از مضمون فرعی سوء استفاده جسمی، آزار و اذیت‌هایی است که ممکن است، ورزشکاران ملی در رابطه با بدن خود تجربه کنند. مشارکت‌کنندگان در پژوهش به نمونه‌های عینی آزار و اذیت و خشونت فیزیکی از جمله؛ تکان دادن و هل دادن، مشت و ضربه زدن، سوزاندن و سوختگی، زخمی کردن ورزشکار، سوء قصد جانی، خفگی و خفه کردن و تمرینات بدنی فوق‌العاده دشوار و خارج از توان ورزشکار در طول مصاحبه‌ها اشاره داشتند. از نظر فورتایر^۲ و همکاران (۲۰۲۰) این قبیل رفتارها و آزار و اذیت‌ها را می‌توان به‌عنوان سوء استفاده جسمی از ورزشکار تعریف کرد (۱۷). در نتیجه، مفهوم آزار جسمی و مثال‌های آن می‌بایست مدنظر سیاست‌گذاران ورزش کشور و برنامه‌ریزان حفاظت از ورزشکاران ملی قرار گرفته و زمینه افزایش درک افراد نزدیک ورزشکاران به‌ویژه مربیان مبنی بر اینکه این قبیل رفتارها جزء سوء استفاده هستند، فراهم گردد.

مضمون فرعی سوء استفاده عاطفی یا روانی به آزار و اذیت‌هایی اشاره دارد که روح و احساس ورزشکاران ملی را جریحه‌دار می‌کنند. در طول مصاحبه‌ها مشارکت‌کنندگان به رفتارهایی که از جمله، توهین و تحقیر، تمسخر و تخریب، طرد و منزوی کردن، تهدید به ترک ورزشکار، تهدید به آسیب رساندن به موارد محبوب ورزشکار و پرخاشگری و فحش تماشگران نسبت به ورزشکاران که مثال‌های بارزی از سوء استفاده روانی بوده که ورزشکاران ملی آنها را تجربه می‌کنند، اشاره داشتند. فورتایر و همکاران (۲۰۲۰) معتقدند، این قبیل آزار و اذیت‌ها در دسته سوء استفاده جسمی از ورزشکار قرار می‌گیرند (۱۷)؛ در نتیجه، سازمان‌های ورزشی سطح عالی، سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی باید بروز این رفتارها را در رابطه با ورزشکاران ملی مصداق بارز سوء استفاده روانی و عاطفی از ورزشکار معرفی کرده و با اقدامات مناسب زمینه کاهش و کنترل بروز آنها را فراهم سازند.

منظور از سوء استفاده غفلت و سهل‌انگاری از ورزشکاران، بی‌توجهی مربیان، سرپرستان، خانواده و دیگر افراد نزدیک ورزشکار نسبت به نیازها و خواسته‌های فردی و حقوقی ورزشکار است. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، این مضمون خود شامل مواردی از قبیل، غفلت از نیازهای جسمی و روانی، غفلت فیزیکی (عدم نظارت بر ایمنی فعالیت ورزشی ورزشکار و احتمال صدمه)، غفلت پزشکی (عدم ارائه مراقبت‌های پزشکی)، غفلت عاطفی (عدم نظارت روانشناختی بر ورزشکار)، غفلت اجتماعی (عدم نظارت بر جوانب رفتاری و جمعی) و غفلت آموزشی (عدم نظارت بر جنبه تحصیلی ورزشکار از مدرسه تا دانشگاه) است. براساس نتایج پژوهش فورتایر و همکاران (۲۰۲۰) این قبیل رفتارها مثال‌های سوء استفاده روانی از ورزشکاران بوده (۱۷) و در نتیجه، سازمان‌ها، مدیران و سیاست‌گذاران ورزشی مسئولیت امنیت روانی ورزشکاران ملی را برعهده داشته و باید با برنامه‌ریزی و اقدامات مناسب جهت رفع، کاهش و کنترل بروز این آزار و اذیت‌ها تلاش نمایند. مضمون فرعی سوء استفاده استثماری ورزشکار نیز به استفاده ابزاری از ورزشکاران ملی توسط سازمان‌های ورزشی، مقامات سیاسی، مدیران ورزشی، خانواده، مربیان و غیره اشاره دارد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش معتقد بودند رفتارهایی مانند اجبار ورزشکاران به تبلیغ کردن، بندهای نامتعارف یا غیردلخواه در قرارداد شغلی، استثمار تجاری و بازاریابی از ورزشکار، اجبار رفتاری از طریق باج‌گیری از ورزش، کلاهبرداری از ورزشکار، تأکید بیش از حد بر پیروزی و شکست در برابر برخی حریفان و غیره مثال‌های بارز سوء استفاده ابزاری از

1. Vertommen

2. Fortier

ورزشکاران ملی است. این یافته‌ها تا حدودی با نتایج پژوهش فورتایر و همکاران (۲۰۲۰) که معتقد است استثمار و استفاده ابزاری یکی دیگر از سوء استفاده‌هایی است که در محیط‌های ورزشی از ورزشکاران می‌شود، همراستا است (۱۷)؛ در نتیجه، سیاستگذاران و سازمان‌های ورزشی کشور می‌بایست ضمن تدوین دستورالعمل‌های جامع و شفاف انتظارات خود را از ورزشکاران بر اساس حقوق ورزشی و انسانی آنان تدوین نمایند و آزادی و استقلال آنان را در راستای اهداف سازمانی و سیاسی خود سلب نکنند.

مضمون اصلی علل و محرک‌های سوء استفاده به کلیه عوامل و شرایطی اشاره دارد که زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران را تسهیل کرده و شامل چهار مضمون فرعی؛ علل و محرک‌های فرهنگی و محیط اجتماعی، علل و محرک‌های ساختاری و محیط سازمانی، علل و محرک‌های محیط ورزشی و علل و محرک‌های رفتاری و فردی ورزشکاران است.

منظور از مضمون فرعی علل و محرک‌های فرهنگی و محیط اجتماعی، عوامل و شرایط ناشی از چالش‌ها و ضعف‌های فرهنگی و اجتماعی بوده که زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران ملی را تسهیل می‌کنند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد این مضمون دربردارنده عواملی از جمله؛ ضعف فرهنگی و اخلاقی در عاملان آزار و آسیب به ورزشکاران، ضعف هنجاری و نگرشی جامعه مانند تلقی نادرست از حریم خصوصی، ضعف هویت و ارزش‌ها در رفتار اجتماعی، تأثیرات موقعیتی از جمله دسترسی، سوابق تاریخی جامعه در رفتارهای مشابه، وجود سوابق مشابه یا مشکلات خانوادگی و عاطفی در عاملان آزار، ضعف تربیتی و شخصیتی در عاملان رفتار، سوء استفاده از برخی آزادی‌های اجتماعی محیط ورزش، صمیمیت بیش از حد و زمان طولانی با هم بودن، فشار اجتماعی برای رسیدن به برخی جنبه‌های ورزشی، انزوای اجتماعی ورزشکاران، اثر معیشت نامطلوب و بحران اقتصادی بر رفتار اجتماعی، ضعف یادگیری اجتماعی در رفتارهای جمعی صحیح و حواشی و جو رسانه‌ای نامناسب و آشفتگی اجتماعی است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش رابرتز و همکاران (۲۰۲۰) و سیاهیره و همکاران (۲۰۲۱) مبنی بر اینکه عوامل فرهنگی و محیط اجتماعی می‌توانند تسهیل‌کننده بروز سوء استفاده از ورزشکاران باشند، همخوان است (۴۲، ۱)؛ در نتیجه، برای کاهش زمینه و بسترهای سوء استفاده به تغییر نگرش و فرهنگ در رابطه با رفتار با ورزشکاران در جامعه نیاز است. در این راستا، پانکویاک^۱ و همکاران (۲۰۲۳) معتقدند، افزایش درک مردم، سازمان‌ها و عموم جامعه از مفهوم و رفتارهای سوء استفاده برای کاهش تعداد و تنوع رفتارهای سوء استفاده از ورزشکاران، بسیار حائز اهمیت است (۵۳).

مضمون فرعی علل و محرک‌های ساختاری و محیط سازمانی به عوامل و شرایط تسهیل‌گر سوء استفاده از ورزشکاران اشاره دارد که ناشی از ضعف ساختار و محیط سازمان‌های ورزشی است. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، این علل محرک‌ها شامل مواردی از جمله؛ عدم رصد و پیگیری مطلوب مسائل آزار و اذیت ورزشکاران، ناکافی بودن فرآیندهای بازدارنده، فساد نهادینه شده ساختاری و فعالیت‌های مافیایی در ورزش، عدم تعادل قدرت بین افراد سازمانی و باشگاهی، درجه بالای تحمل سازمانی، عدم آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی مناسب در حفاظت ورزشکاران، ضعف اطلاع‌رسانی و شفافیت در مدیریت مسائل آزار و اذیت ورزشکاران، نبود متولی سازمانی و نظامی مشخص برای حفاظت ورزشکاران، ضعف برنامه‌های ملی حفاظت ورزشکاران، قدرت مدیر و عوامل اجرایی در اعمال آزار به ورزشکاران و ضعف حقوقی و قانونی در سیستم نظارت و حفاظت ورزشکاران است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های رابرتز و همکاران (۲۰۲۰)، نایت و نایریت (۲۰۲۰)، بیکر و پوسبرق^۲ (۲۰۲۱) سیاهیره و همکاران (۲۰۲۱) مبنی بر اینکه چالش‌های ساختاری و ضعف‌های محیط سازمانی می‌توانند زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران را تسهیل نمایند، همراستا است (۱، ۲۷، ۴۲، ۵۴). برای مثال، سیاهیره و همکاران (۲۰۲۱) به ناکافی بودن فرآیندهای بازدارنده سوء استفاده از ورزشکاران اشاره داشتند (۴۲)؛ در نتیجه، ضرورت تدوین استراتژی‌ها، برنامه‌های کوتاه و بلندمدت، دستورالعمل‌ها و شیوه‌های کاهش و کنترل زمینه و بسترهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران ملی باید در اولویت اقدامات سازمان‌ها و سیاست‌گذاران ورزش کشور باشد.

منظور از مضمون فرعی علل و محرک‌های محیط ورزشی، عوامل و شرایطی هستند که از محیط‌های ورزشی و ماهیت و چالش‌های این محیط‌ها ناشی شده و زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران را تسهیل می‌کنند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد این مضمون فرعی خود شامل

1. Pankowiak
2. Bekker and Posbergh

عواملی مانند؛ محیط محرک در بسیاری از ورزش‌ها، ضعف امنیت شغلی و فرصت ورزشی، عدم توزیع مناسب و تعادل قدرت در تیم‌های ورزشی، قدرت مربی و مربیان با قدرت بالا، استرس و حساسیت‌های محیط ورزش برای ورزشکاران، فشار روانی رقابت‌های ورزشی برای ورزشکاران، تعارضات بین باشگاهی و بین فردی و توان مداخله در جوایز و امتیازات ورزشی است. این یافته با نتایج پژوهش‌های رابرتز و همکاران (۲۰۲۰)، آرمور^۱ (۲۰۲۰)، ویلینسکی و مک کیب^۲ (۲۰۲۱) و گیدیک^۳ و همکاران (۲۰۲۱) مبنی بر اینکه محیط ورزش خود محرک بروز سوء استفاده بوده، همخوان است (۳۵، ۳۶، ۳۷). برای مثال؛ عدم تعادل قدرت در محیط ورزش کشور آلمان (گیدیک و همکاران، ۲۰۲۱) (۳۷)، کشور پرتغال (الکساندر^۴ و همکاران، ۲۰۲۲) (۳۸) و ورزش ایالات متحده (ایلر^۵ و همکاران، ۲۰۱۸) (۳۹) زمینه‌ساز بروز سوء استفاده از ورزشکاران بوده است. در نتیجه، بازنگری ساختار و فرهنگ سازمانی محیط‌های ورزشی می‌بایست در دستور کار سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی قرار گیرد تا زمینه کاهش سوء استفاده‌های ناشی از عدم تعادل قدرت مدیران و مربیان با ورزشکاران کاهش و فرهنگ سکوت و تحمل سازمانی کم رنگ و بستر تبانی محدود گشته و محیطی سالم و ایمن‌تر برای ورزشکاران فراهم شود. در نهایت، مضمون فرعی علل و محرک‌های رفتاری و فردی ورزشکاران به عواملی اشاره دارد که ناشی از رفتار فردی ورزشکار بوده و موجبات سوء استفاده از وی را تسهیل می‌کند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، رفتارها و شرایطی مانند آراستگی ورزشکار و پوشش محرک، وجود مشکلات و عدم سلامت روانی در ورزشکاران، شهرت ورزشکار و برندینگ در فضای شبکه‌های اجتماعی، رفتار نامناسب و محرک، خشونت و پرخاشگری ورزشکار، اختلالات عاطفی، ساده لوحی و عزت نفس پایین، نوع دوستی و موافق بودن، توهم و کمال‌گرایی افراطی، سن بالای ازدواج در مربیان و ورزشکاران، ارتباط ضعیف یا رابطه منفی با والدین و تمایل ورزشکاران به تفریحات نامناسب، عواملی هستند که از ورزشکاران نشأت گرفته و پیامدهای آن از جمله سوء استفاده نیز متوجه خود آنان خواهد بود. این یافته‌ها با نتایج رابرتز و همکاران (۲۰۲۰) مبنی بر اینکه عوامل فردی ورزشکاران می‌تواند تسهیل‌کننده بروز سوء استفاده از آنان باشد، همخوان است (۱)؛ در نتیجه، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها و هیأت‌های ورزشی می‌بایست به‌صورت مستمر ورزشکاران ملی خود را رصد کرده و وضعیت جسمی، روحی و روانی آنان را ارزیابی و با تدوین برنامه‌ها، دوره‌ها و کلاس‌های متنوع ضمن مرتفع کردن نیازها و کاستی‌ها، موجبات توانمندی آنان را فراهم سازند.

مضمون اصلی نقش‌های فردی بروز سوء استفاده به کلیه افراد به نقش‌هایی اشاره دارد که در زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران دخیل بوده و شامل دو مضمون فرعی؛ ورزشکاران مستعد سوء استفاده و نقش‌های عامل یا تسهیل‌گر سوء استفاده از ورزشکاران است. منظور از مضمون فرعی ورزشکاران مستعد سوء استفاده، ورزشکاران و ویژگی‌ها و شرایط خاص برخی از آنان است که می‌تواند زمینه بروز سوء استفاده را از آنان مسیر سازد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش معتقد بودند، ورزشکاران با ویژگی‌ها و شرایط خاصی از جمله؛ ورزشکاران کم توان حرکتی یا ذهنی، ورزشکاران دارای معلولیت، ورزشکاران با اقلیت قومی، ورزشکاران مهاجر، ورزشکاران دگرباش جنسی، ورزشکاران با وضعیت مالی ضعیف و ورزشکاران با سلامت روانی پایین بیشتر مستعد سوء استفاده هستند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش ون ورتوایزن و همکاران (۲۰۲۲) مبنی بر اینکه ورزشکاران با شرایط خاص بیشتر در معرض سوء استفاده قرار می‌گیرند، همراستا است (۱۵)؛ بنابراین، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، فدراسیون‌های ورزشی، هیأت‌های ورزشی، آکادمی و باشگاه‌ها می‌بایست توجه ویژه‌ای به این ورزشکاران داشته و با کنترل شرایط و وضعیت آنان، احتمال بروز هرگونه سوء استفاده را کاهش دهند.

مضمون فرعی نقش‌های عامل یا تسهیل‌گر سوء استفاده از ورزشکاران نیز به کلیه افراد نزدیک و نقش‌هایی پیرامون ورزشکاران اشاره دارد که ممکن است زمینه بروز سوء استفاده را فراهم سازند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد افرادی مانند؛ نزدیکان و اطرافیان دارای سابقه آزار و اذیت، کاربران و فعالان رسانه‌ای، افراد سودجو و منفعت‌طلب پیرامون تیم‌ها و رسانه‌ها، هواداران ورزشی پرخاشگر، پرسنل و کارکنان تیم

1. Armour
2. Wilinsky and McCabe
3. Gaedicke
4. Alexandre
5. Eiler

و باشگاه‌ها، مربیان و اعضای فنی، ورزشکاران بزرگتر یا قدرتمندتر و مدیران برنامه دلال‌ها و افراد رابط ورزشکاران با تیم‌ها و مربیان می‌توانند زمینه بروز انواع سوء استفاده‌ها را در رابطه با ورزشکاران تسهیل نمایند. در این راستا، نتایج پژوهش ویلینسکی و مک کیت (۲۰۲۱) نشان داد، قدرت زیاد مدیران و مربیان می‌تواند زمینه بروز سوء استفاده از ورزشکاران را مسیر سازد (۳۶). گیدیک و همکاران (۲۰۲۱) نیز بیان داشتند، روابط نزدیک و صمیمیت و وابستگی ورزشکاران به مربیان می‌تواند تسهیل‌کننده بروز سوء استفاده از آنان باشد (۳۷)؛ همچنین، اووسو-سکره^۱ و همکاران (۲۰۲۱) معتقدند، یکی از روش‌های افزایش حفاظت ورزشکاران در برابر سوء استفاده مشارکت سازمان‌ها و افراد ذینفع است؛ در نتیجه، تدوین سیاست‌ها و خط‌مشی‌های جامع و شفاف در خصوص حدود ارتباط حقیقی و مجازی افراد از جمله مربیان و ورزشکاران بزرگتر با ورزشکاران و همکاری آنان در شناسایی و کنترل عامل‌های برآوردهنده سوء استفاده می‌تواند تا حدودی موجب کاهش تعداد و تنوع سوء استفاده از ورزشکاران باشد.

مضمون اصلی بسترهای بروز سوء استفاده به کلیه شیوه‌ها، اماکن و فضاهایی اشاره دارد که بروز سوء استفاده از ورزشکاران در آنها اتفاق می‌افتد. این مضمون شامل دو مضمون فرعی؛ مسیرهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران و فضاهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران است. منظور از مضمون فرعی مسیرهای بروز سوء استفاده، روش و شیوه‌های امکان بروز سوء استفاده از ورزشکاران است. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد این مضمون خود دربردارنده روش‌هایی از قبیل؛ حضوری تماسی (برخوردی)، حضوری کلامی (غیربرخوردی)، مجازی (مستقیم) و مجازی (غیرمستقیم) است. در این راستا، ساندرسون و ویزرس^۲ (۲۰۲۰) بیان داشتند، جهت حفاظت بیشتر ورزشکار و همچنین کاهش تعداد سوء استفاده از ورزشکاران تدوین سیاست‌های مشخص در خصوص ارتباطات دیجیتال ورزشکاران با سایر افراد محیط‌های ورزشی و غیرورزشی باید در اولویت برنامه‌های سازمان‌های ورزشی قرار گیرد (۵۶).

مضمون فرعی فضاهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران به کلیه اماکن و فضاهایی اشاره دارد که ممکن است، بروز سوء استفاده از ورزشکاران در آنجا اتفاق بیافتد. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، این فضاها و اماکن می‌توانند شامل مواردی از جمله؛ فضاهای مسکونی و اقامتی ورزشکاران، فضاهای اشتغال و تجاری محل اشتغال ورزشکاران، فضاهای سازمانی و اداری محل فعالیت ورزشکاران، فضاهای تمرین و ورزش، فضاهای آموزشی و تحصیلی، فضای مسابقه‌ای و رویداد، فضاهای تفریحی و اوقات فراغت، فضاهای اجتماعی و عمومی و فضای رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی باشند. در این زمینه، رابرتز و همکاران (۲۰۲۰) بیان داشتند یکی از مهمترین راهکارهای کاهش پدیده سوء استفاده و در نتیجه افزایش حفاظت ورزشکاران مراقبت‌های ویژه در محیط‌های آموزشی و محل رویداد است (۱). با توجه به اینکه ورزشکاران ملی بیشتر زمان خود را در محیط آموزشی ورزشی صرف می‌کنند، رصد رفتار و ارتباطات و تعامل واقعی و مجازی آنان با دیگر افراد می‌تواند زمینه نظارت بیشتری فراهم کرده و در نتیجه کنترل بیشتری در عدم بروز سوء استفاده از ورزشکار اتفاق بیافتد.

مضمون اصلی پیامدهای سوء استفاده از ورزشکاران به کلیه نتایج و پیامدهای منفی اشاره دارد که پدیده سوء استفاده می‌تواند برای افراد و سازمان‌های مختلف به‌همراه داشته باش. مشارکت‌کنندگان در پژوهش در طول مصاحبه‌ها به پیامدهای این پدیده در سه جنبه خود ورزشکار، صنعت ورزش کشور و حتی جامعه اشاره می‌کردند.

منظور از مضمون فرعی پیامدهای مرتبط با ورزشکار، پیامدهایی مخرب، منفی، نامطلوب و ناخوشایند سوء استفاده بوده متوجه خود ورزشکاران بوده و با آنها مواجه شده و تجربه می‌کنند. این مضمون خود شامل پیامدهایی مانند؛ پریشانی روانی، هراس و اضطراب، افسردگی و منزوی شدن، وسواسی و آشفتگی، اختلالات تصویر ذهنی و خودپنداره، کاهش عزت نفس، امکان بروز خودآزاری و خودکشی، اختلالات رفتارهای، بازنشستگی زودتر ورزشکار از ورزش، اختلالات در تغذیه، اختلالات مصرف مواد، حساسیت و فوبیا، اختلال عملکرد جنسی و زناشویی، اختلالات یادگیری و مهارتی، از دست رفتن فرصت‌های ورزشی توسط ورزشکاران و کاهش عملکرد ورزشی است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های اشمیت^۳ و همکاران (۲۰۲۲) و پتروچلی^۴ و همکاران (۲۰۱۹) مبنی بر اینکه سوء استفاده می‌تواند پیامدهای نامطلوب

1. Owusu-Sekyere
2. Sanderson and Weathers
3. Schmidt
4. Petruccioli

متنوع فیزیولوژیکی و روانشناختی برای ورزشکاران همراه داشته باشد، همخوان است (۱۹، ۲۰). با توجه به اینکه ورزشکاران ملی سرمایه‌ها و محصول اصلی صنعت ورزش کشور هستند، در نتیجه تأمین امنیت و رفاه آنان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ لذا، کنترل و کاهش پدیده سوء استفاده مهمترین روش برای تأمین امنیت و در نتیجه مصون بودن از پیامدهای ناخوشایند این پدیده است؛ بنابراین، لزوم توجه مدیران، سیاست‌گذاران و سازمان‌های ورزشی به مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران ملی دو چندان است.

مضمون فرعی پیامدهای مرتبط با ورزش به کلیه پیامدهای منفی سوء استفاده از ورزشکاران اشاره دارد که متوجه صنعت ورزش کشور می‌شوند. به عبارت دیگر، این سوء استفاده از ورزشکاران ملی می‌تواند زمینه بروز پیامدهای منفی زیادی را برای ورزش کشور فراهم سازند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، پیامدهای ناخوشایندی از قبیل؛ تضعیف وجهه اجتماعی ورزش، رشد مهاجرت ورزشی و از دست رفتن سرمایه انسانی ورزش، تضعیف اخلاقیات در ورزش و ایجاد جو فرهنگی نامناسب در محیط‌های ورزشی از جمله پیامدهای سوء استفاده از ورزشکاران برای سطح بالاتر ورزش کشور هستند. از آنجایی که ورزشکاران ملی یکی از ارکان اکوسیستم بزرگتر صنعت ورزش هستند، در نتیجه چالش‌های مرتبط با ورزشکاران دیگر ارکان این اکوسیستم را درگیر خواهد کرد. لذا، رفع، کاهش و کنترل زمینه‌های بروز سوء استفاده از ورزشکاران می‌بایست در دستور کار مدیران و سازمان‌ها قرار گیرد تا پیامدهای آن به دیگر ارکان سرایت ننماید.

در نهایت، مضمون فرعی پیامدهای مرتبط با جامعه به پیامدهای منفی متعددی اشاره دارد که سوء استفاده از ورزشکاران می‌تواند برای جامعه داشته باشد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش در طی روند مصاحبه‌ها به پیامدهایی منفی از جمله؛ ایجاد معضلات اجتماعی و رسانه‌ای، دگرگونی منفی و معکوس ارزش‌ها و هنجارها در جامعه، ایجاد چالش‌های بین‌المللی برای ورزش، تضعیف اعتماد و هویت و تقویت زیاده‌خواهی، انتظارات و غیره که ناشی از سوء استفاده از ورزشکاران ملی بوده، اشاره داشتند. براساس این یافته‌ها می‌توان بیان داشت پیامدهای منفی سوء استفاده از ورزشکاران در سطح جامعه نیز نمایان شده و می‌تواند چالش‌های اساسی و گسترده برای جامعه ایران و ورزش آن به همراه داشته باشند. به همین جهت مدیریت عوامل بروز دهنده و تسهیل‌کننده سوء استفاده از ورزشکاران ملی می‌بایست در اولویت عملکرد مدیران و سازمان‌های ورزشی قرار گیرد.

از یک طرف، تعداد ورزشکاران در سراسر جهان در حال افزایش است (کوسمیدو^۱ و همکاران، ۲۰۲۲) (۵۷) و از طرف دیگر، تعداد، تکرار و تنوع سوء از ورزشکاران در همه سطوح نیز در دو دهه اخیر روند صعودی داشته است. این موضوع در حال حاضر توجه زیادی از محققان ورزشی و غیر ورزشی را در کشورهای خارجی به خود جلب کرده است. در ایران علی‌رغم گزارش‌هایی از بروز سوء استفاده از ورزشکاران، هنوز این پدیده به صورت آکادمیک مورد بحث و بررسی قرار نگرفته و توجه محققان علوم ورزشی، حقوق، روانشناسی، جامعه‌شناسی و غیره را به خود جلب نکرده است؛ لذا، پژوهش حاضر با هدف شناسایی و تبیین ابعاد سوء استفاده در ورزش (مطالعه ورزشکاران ملی ایران) انجام شد. نتایج این پژوهش در دو بخش نظری و عملی کاربردهای حائز اهمیتی را برای محققان علوم ورزشی، مسئولین و سازمان‌های ورزشی کشور فراهم کرده است.

در بخش نظری، نتایج پژوهش حاضر پدیده و مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران ملی را برجسته کرده و بخشی از شکاف عظیم حوزه سوء استفاده و حفاظت ورزشکاران را نه تنها در تحقیقات داخلی، بلکه در تحقیقات خارجی نیز بر طرف کرده است. همچنین، با توجه به اینکه پژوهش حاضر، سرآغاز پژوهش‌های حوزه سوء استفاده، خشونت، آزار و اذیت و حفاظت ورزشکاران در داخل کشور است، اهمیت نتایج به دست آمده بسیار حائز اهمیت بوده و به بدنه علمی این حوزه کمک کرده و زمینه مطالعاتی جدید، جالب و کاربردی در صنعت ورزش کشور را برای محققان علاقه‌مند به ارمغان آورده است. در بخش عملی نیز نتایج پژوهش حاضر می‌تواند فراهم‌کننده دیدگاه منسجمی از مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران، علل و محرک‌های بروز آن، بسترها و فضاهای تسهیل‌کننده، نقش‌ها و دینفعان مرتبط و در نهایت پیامدهای منفی این پدیده برای سیاست‌گذاران ورزشی، سازمان‌های ورزشی، مسئولین و مدیران ورزش کشور باشد. براساس چارچوب پیشنهادی پژوهش حاضر، مسئولان و مدیران سازمان‌های ورزشی می‌توانند راهکارها و استراتژی‌های موثری را در دستور کار خود قرار

دهند تا حداقل بتوانند تعداد و میزان عوامل، بسترها و ویژگی‌های محرک و تسهیل‌کننده پدیده سوء استفاده را کاهش داده و نه تنها سلامت روحی و روانی ورزشکاران ملی، بلکه صنعت ورزش کشور و جامعه را از پیامدهای منفی آن محفوظ بدارند. برای این امر به سیاست‌گذاران ورزش کشور توصیه می‌شود با تدوین سیاست‌های مشخص، استراتژی‌های شفاف و برنامه‌های منسجم زمینه آگاهی، دانش و درک ورزشکاران، مدیران سازمان‌ها، مربیان و کادر فنی، سرپرستان و دیگر اعضا و افراد محیط‌های ورزشی، اصحاب رسانه، خانواده‌ها و اطرافیان ورزشکاران و عموم مردم را از مفهوم سوء استفاده از ورزشکاران فراهم کرده و ضمن رفع، کاهش، کنترل و مدیریت علل و محرک‌ها، بستر و فضاهای بروز سوء استفاده از ورزشکاران، برنامه‌های جامعی برای افزایش حفاظت ورزشکاران تدوین و اجرا نمایند.

ملاحظات اخلاقی

در این پژوهش مشارکت‌کنندگان کاملاً اختیاری در مصاحبه‌ها شرکت کردند؛ همچنین به‌منظور حفظ حقوق مشارکت‌کنندگان، به آنان در خصوص اطلاعات حاصل از تحلیل داده‌ها اطمینان داده شد، این اطلاعات محرمانه خواهد بود و غیرقابل شناسایی بودن افراد نیز تضمین شد. علاوه بر این، اصول امانتداری علمی در خصوص منابع مورد استفاده رعایت گردید.

حامی مالی

این پژوهش برگرفته از طرح پژوهشی مصوب کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران بوده و با سفارش و حمایت مالی این سازمان انجام گرفته است.

مشارکت نویسندگان

تمامی نویسندگان این مقاله از مرحله اجرای پژوهش تا نگارش و پذیرش مقاله مشارکت فعال داشته‌اند.

تعارض منافع

تعارض منافی در این پژوهش وجود نداشته است.

تقدیر و تشکر

این مقاله از طرح پژوهشی مصوب کمیته ملی المپیک استخراج شده و تحت حمایت مالی آن بوده است. نویسندگان بر خود لازم می‌دانند، مراتب تشکر صمیمانه خود را از مدیران و مسئولان کمیته ملی المپیک، ناظران طرح، مشارکت‌کنندگان در پژوهش اعلام کنند که ما را در انجام و ارتقاء کیفی این پژوهش یاری دادند.

منابع

1. Roberts V, Sojo V, Grant F. Organisational factors and non-accidental violence in sport: A systematic review. *Sport Management Review*. 2020;23(1):8-27. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.03.001>
2. Saxe K, Smith AB, Hardin R. Female Collegiate Athletes' Perceptions of Psychological Safety in Team Environments. *Journal of Issues in Intercollegiate Athletics*. 2022; 15(1):329-353.
3. Kaufman KL, Lee DS, Milroy JJ, Yore J, Sitney M, Lipman A, et al. The role of theory in the prevention of sexual violence in sport. *Journal of interpersonal violence*. 2022;37(13-14): 10459-511. <https://doi.org/10.1177/08862605221095787>
4. Hartill M, Rulofs B, Vertommen T, Diketmuller R, Horcajo MM, Stockel JT. Voices for Truth and dignity: Combatting sexual violence in European Sport through the voices of those affected. 2019. Cologne: German Sport University.
5. International Olympic Committee. IOC code of ethics, 2016. Available: [https:// stillmed. olympic.org/ media/ Document% 20Library/ OlympicOrg/ IOC/ What- We- Do/ Leading- the- Olympic- Movement/ Code- of- Ethics/ EN- IOC- Code- of- Ethics- 2016. Pdf](https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/IOC/What-We-Do/Leading-the-Olympic-Movement/Code-of-Ethics/EN-IOC-Code-of-Ethics-2016.Pdf) [Accessed 31 Dec 2018].

6. Mountjoy M, Vertommen T, Burrows K, Greinig S. # SafeSport: safeguarding initiatives at the Youth Olympic Games 2018. *British journal of sports medicine*. 2020;54(3):176-82. <http://dx.doi.org/10.1136/bjsports-2019-101461>
7. Fortier K, Parent S, Flynn C. “You have 60 minutes to do what you can’t do in real life. You can be violent”: young athletes’ perceptions of violence in sport. *European Journal for Sport and Society*. 2020;17 (2):147-61. <https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1737422>
8. Ohlert J, Vertommen T, Rulofs B, Rau T, Allroggen M. Elite athletes’ experiences of interpersonal violence in organized sport in Germany, the Netherlands, and Belgium. *European journal of sport science*. 2021;21 (4):604-13. <https://doi.org/10.1080/17461391.2020.1781266>
9. Grinberg, E. (2018). Lawsuit accuses US Olympics and taekwondo stars of sex trafficking. Retrieved from <https://www.cnn.com/2018/05/07/us/taekwondo-lopez-brothers-lawsuit/index.html>
10. Leavitt, S. (2017). Ex-ski coach Bertrand Charest sentenced to 12 years in prison for sex crimes. Retrieved from <http://www.cbc.ca/news/canada/montreal/bertrand-charest-sentenced-1.4438348>
11. The Canadian Press. (2018). Gymnastics coach Michel Arseneault arrested in Edmonton for alleged sex crimes in Montreal. Retrieved from <https://www.thestar.com/news/canada/2018/05/16/gymnastics-coach-michel-arseneault-arrested-in-edmonton-for-alleged-sex-crimes-in-montreal.html>
12. BBC Sports. (2018). After Barry Bennell convictions, where now for football’s sexual abuse scandal? Retrieved from <https://www.bbc.com/sport/football/42993689>
13. Roan, D., & Nathanson, P. (2017). Archery GB: Coach suspended following sexual assault complaint. Retrieved from <https://www.bbc.com/sport/archery/40457523>
14. Reuters. (2018). Brazil gymnastics coach accused of sexual abuse. Retrieved from <https://ca.reuters.com/article/sportsNews/idCAKBN1I42DY-OCASP>
15. van Voorthuizen M, Faber IR, van de Bongardt D, Schipper-van Veldhoven N. A Qualitative Exploration of a Biopsychosocial Profile for Experiencing Sexual Harassment and Abuse in Sports. *Social Sciences*. 2022;11(7):309-322. <https://doi.org/10.3390/socsci11070309>
16. Kerr G, Stirling A. Where is safeguarding in sport psychology research and practice? *Journal of Applied Sport Psychology*. 2019;31 (4):367-84. <https://doi.org/10.1080/10413200.2018.1559255>
17. Fortier K, Parent S, Flynn C. “You have 60 minutes to do what you can’t do in real life. You can be violent”: young athletes’ perceptions of violence in sport. *European Journal for Sport and Society*. 2020;17(2):147-161. <https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1737422>
18. Vertommen T, Schipper-van Veldhoven N, Wouters K, Kampen JK, Brackenridge CH, Rhind DJ, et al. Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium. *Child abuse & neglect*. 2016;51 (1):223-336. <https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1737422>
19. Schmidt RE, Schneeberger AR, Claussen MC. Interpersonal violence against athletes. *Sports Psychiatry*. 2022; 1(2): 78-84. <https://doi.org/10.1024/2674-0052/a000014>
20. Petrucci K, Davis J, Berman T. Adverse childhood experiences and associated health outcomes: A systematic review and meta-analysis. *Child abuse & neglect*. 2019;97(1):104-127. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2019.104127>
21. Reardon CL, Hainline B, Aron CM, Baron D, Baum AL, Bindra A, et al. Mental health in elite athletes: International Olympic Committee consensus statement (2019). *British journal of sports medicine*. 2019;53(11):667-699. <http://dx.doi.org/10.1136/bjsports-2019-100715>
22. Hobson W. Scott Blackmun steps down as US Olympic Committee chief executive. *The Washington Post*. 2018.
23. Krieger J, Pieper LP. Athlete Perceptions of Governance-Related Issues to Sexual Abuse in Sport. *Social Sciences*. 2023;12(3):141-159. <https://doi.org/10.3390/socsci12030141>
24. Bjørnseth I, Szabo A. Sexual violence against children in sports and exercise: A systematic literature review. *Journal of child sexual abuse*. 2018;27 (4):365-385. <https://doi.org/10.1080/10538712.2018.1477222>

25. Fasting K, Brackenridge C, Knorre N. Performance level and sexual harassment prevalence among female athletes in the Czech Republic. *Women in Sport and Physical Activity Journal*. 2010;19(1):26-32. <https://doi.org/10.1123/wspaj.19.1.26>
26. Coakley J. Assessing the sociology of sport: On cultural sensibilities and the great sport myth. *International review for the sociology of sport*. 2015;50(4-5):402-406. <https://doi.org/10.1177/1012690214538864>
27. Nite C, Nauright J. Examining institutional work that perpetuates abuse in sport organizations. *Sport Management Review*. 2020;23 (1):117-129. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.06.002>
28. Milroy JJ, Hanna K, VandeLinde T, Lee DS, Kaufman KL, Raj A, et al. Prevention of sexual violence in sport: A socioecological review. *Journal of interpersonal violence*. 2022;37(13-14): 10618-10641. <https://doi.org/10.1177/08862605211067003>
29. Johnson N, Hanna K, Novak J, Giardino AP. US center for SafeSport: Preventing abuse in sports. *Women in sport and physical activity journal*. 2020;28(1):66-71. <https://doi.org/10.1123/wspaj.2019-0049>
30. Lipman A, McConnell E, Kaufman K, Giardino A. Preventing athlete harm in youth sports. Preventing child abuse: Critical roles and multiple perspectives. Nova Science Publishers. 2021.
31. Mountjoy M, Rhind DJ, Tiivas A, Leglise M. Safeguarding the child athlete in sport: a review, a framework and recommendations for the IOC youth athlete development model. *British journal of sports medicine*. 2015;49(13):883-886. <http://dx.doi.org/10.1136/bjsports-2015-094619>
32. Erooga M, Kaufman K, Zatzkin JG. Powerful perpetrators, hidden in plain sight: an international analysis of organisational child sexual abuse cases. *Journal of sexual aggression*. 2020;26(1):62-90. <https://doi.org/10.1080/13552600.2019.1645897>
33. Parent S, Bannon J. Sexual abuse in sport: What about boys? *Children and Youth Services Review*. 2012;34(2):354-359. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2011.11.004>
34. Kaufman K, Erooga M, Stewart K, Zatzkin J, McConnell E, Tews H, et al. Risk profiles for institutional child sexual abuse. Royal Commission into institutional responses to child sexual abuse: Commonwealth of Australia. 2016.
35. Armour, N. (2021). USA gymnastics hoping to settle with survivors, emerge from bankruptcy by this summer. *USA Today*. <https://www.usatoday.com/story/Olympics/2021/02/26/usa-gymnasticssummer-settlement-survivors-larry-nassar/6835734002>
36. National Olympic Committee (2020). Secretary of the Policy Council for the Protection of Athletes from Harassment, Harassment and Abuse in Sports, National Olympic Academy of the Islamic Republic of Iran, <https://www.olympic.ir/fa/download/athleicprotect> [Persian]
37. Nazanin, Rasekh; Jafari, Saeed; Dastoom, Salah; Mahmoudian, Abed (2023). Designing a model for the protection of national athletes, a research project of the National Olympic Committee of the Islamic Republic of Iran [Persian]
38. Wilinsky CL, McCabe A. A review of emotional and sexual abuse of elite child athletes by their coaches. *Sports Coaching Review*. 2021; 10 (1):84-109. <https://doi.org/10.1080/21640629.2020.1775378>
39. Gaedicke S, Schäfer A, Hoffmann B, Ohlert J, Allroggen M, Hartmann-Tews I, et al. Sexual violence and the coach-athlete relationship—a scoping review from sport sociological and sport psychological perspectives. *Frontiers in sports and active living*. 2021;3(1):643-707. <https://doi.org/10.3389/fspor.2021.643707>
40. Alexandre J, Castro C, Gama M, Antunes P. Perceptions of sexual abuse in sport: a qualitative study in the Portuguese sports community. *Frontiers in sports and active living*. 2022;4(1): 38-48. <https://doi.org/10.3389/fspor.2022.838480>
41. Eiler BA, Al-Kire R, Doyle PC, Wayment HA. Power and trust dynamics of sexual violence: A textual analysis of Nassar victim impact statements and# MeToo disclosures on Twitter. *Journal of Clinical Sport Psychology*. 2019;13(2):290-310. <https://doi.org/10.1123/jcsp.2018-0056>
42. Parent, Sylvie, and Guylaine Demers. Sexual abuse in sport: A model to prevent and protect athletes. *Child Abuse Review*, 2011 20(2): 120-133. <https://doi.org/10.1002/car.1135>

43. Mountjoy, Margo, et al. "International Olympic Committee consensus statement: harassment and abuse (non-accidental violence) in sport." *British Journal of Sports Medicine*, 2016, 50(17): 1019-1029. <http://dx.doi.org/10.1136/bjsports-2016-096121>
44. Syahirah S, Fathynah S, Hamid BA, Ismail H, Puteh F. Sexual Harassment Deterrent Mechanism to Safeguard the Well-Being of Sports Practitioners. *GATR Global Journal of Business & Social Science Review*. 2021. 9(1): 50 – 57. [https://doi.org/10.35609/gjbssr.2021.9.1\(6\)](https://doi.org/10.35609/gjbssr.2021.9.1(6))
45. McCracken G. *The long interview*: Sage; 1988.
46. Creswell JW. *Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage; ۲۰۱۴.
47. Braun V, Clarke V, Weate P. Using thematic analysis in sport and exercise research. *Routledge handbook of qualitative research in sport and exercise*: Routledge; 2016.
48. Mahmoudian, Abed; Sadeghi Boroujerdi, Saeed; Baker, Bradley (1401). Identifying factors that threaten the team identity of fans of Iran national football team, *Sports Management*, <https://doi.org/10.22059/jsm.2022.334547.2855> [Persian]
49. Rossman GB, Rallis SF. *Learning in the field: An introduction to qualitative research*: Sage; 2011.
50. Gibbs GR. *Analytic quality and ethics. Analyzing qualitative data*. 2007.
51. Scott WA. Reliability of content analysis: The case of nominal scale coding. *Public opinion quarterly*. 1955.
52. Delia EB. "You can't just erase history": Coping with team identity threat. *Journal of Sport Management*. 2019;33(3):203-214. <https://doi.org/10.1123/jsm.2018-0283>
53. Pankowiak A, Woessner MN, Parent S, Vertommen T, Eime R, Spaaij R, et al. Psychological, physical, and sexual violence against children in Australian community sport: frequency, perpetrator, and victim characteristics. *Journal of interpersonal violence*. 2023;38(3-4):4338-4365. <https://doi.org/10.1177/08862605221114155>
54. Bekker S, Posbergh A. Safeguarding in sports settings: unpacking a conflicting identity. *Qualitative research in sport, exercise and health*. 2022;14 (2):181-198. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2021.1920456>
55. Owusu-Sekyere F, Rhind D, Hills L. Safeguarding culture: towards a new approach to preventing child maltreatment in sport. *Sport Management Review*. 2022;25 (2):300-322. <https://doi.org/10.1080/14413523.2021.1930951>
56. Sanderson J, Weathers MR. Snapchat and child sexual abuse in sport: Protecting child athletes in the social media age. *Sport Management Review*. 2020;23(1):81-94. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.04.006>
57. Kosmidou E, Giannitsopoulou E, Kountouratzi N, Karatzioti M. Maltreatment (psychological, physical), social physique anxiety, body dissatisfaction and drive for thinness in greek female athletes (rhythmic gymnastics and other sports) after dropout. *Science of Gymnastics Journal*. 2022;14(2):271-284. <https://doi.org/10.52165/sgj.14.2.271-284>

